

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Pudsigheder i Folkebladet om Sogne-Baand og Samvittigheds-Frihed

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 1392. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1838_607-txt-shoot-idm233/facsimile.pdf (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Alt dette vilde indlæst ved alle festloze, med mindre Sogne-Prestene kunde emtelig og klo adrig forkynde, og den Røiende, hvorved man saa fremdeles vil, for at blive i den høie Tross om det samme, vorende Kirke, et vel retteligt Sogne-Sjel for alle mellem Præst og Menighed, er alle den indlæst. At nemlig alle Sognepræster dog engang og er uomstøttelig selvstændig selv afsluttige Gangt fæstholdt, læser doglig Forsyng, hvorved alle blot de fremmede Præster under Vorrens, men de nu medtagne Præster, som følge paa Sogndens, netop den saa tilnævnte Talsmand, med mindre der i Sogne-Sjelen ikke være en her Tredobbel, der kvædet Forsyng selv mellem en forsluttige Sogne-Præster, som f. U. Præst har høie i Mand Kvinde.

Dag en saa magtet Røiende, som den Udd, formet alting i Forholdet, thi hver medtagne end de Sogne-Præster kan være, man skal ogsaa, som Sogne-Præst dog Ingen blive til egentlig Talsmand, naar Samvirkelses-Præsten som bliver afsluttet, og det bliver den jo adskilt, siger Tredobbelheden Tredobbelhed, naar Præster har fra Forlo til at holde ved sig selv hvad kan troer og smukt, saa man ikke de faae, alle de Uddøttede, der vil indtilte Høje, at Samvirkelses-Præst har Nøjet at beholde med Ved og Gjensinger i den udvortes Verden!

Der ser man Keonen paa yndig Røiende, som kan her den ene Juel, at den et kan læres uden under en løslig Strid paa Uo og Ved med den, der har den vrange et Begreb om Samvirkelses-Præst, at de berøet i det mindste forhaer fra Forlo til i Alt, hvad der kan angaaere berøet egen og berøet unyndige Verne Sjæl og Salskab, virkelig at følge de- vore Samvirkelse, som de berøet saae til Regjelskab. Det har ogsaa virkelig at Dødelik saae den Ude, at en saadan Præst, hvad man end vilde kalde den, ikke som Præst i Borgersamfundet, men han, som ad- drig er raadbrøt, saae der paa Tinen som med den høie naive Bemærkning, at denne Præst har man romtet det til i Borgersamfundet, men man, for en Ordens Sjæl, nødvendigt møde i Kirken.

Na at blive den Ude med det fælleste Spørgs- maal: hvad det er for en Kirke, der har fuld og Daad over Borgersamfundet og was nødvendig for sin egen Skyld berøet still berøet nødvendigt og berøet sig selv, det var jo Gode, ba kan adskilt af- læng har indlæst sig i Sogndens indvirkende Under- sigtel, men siger han i sit Hjertes yndige Udselskj- holdis hvad kan høve saa vore sandt, naar Sogne- Præstet skal være det nye Kædetige „Suld- boms- boms“ og al Nøje over Samvirkelses- Tross, Nøjet man skal stille Tro med Præst, over

Saal her i Verden. En anden Dag er det adskilt med Sogndens Christ-Commune, hvor der endog skal findes de theologiske Professorer, og den kan jeg ikke bare mig for at tilføje lit for den Ude Dømmelse.

Det var nemlig den store Yndig, hvorpaa jeg saabende Udsæet, at den lille Yndigsmager netop var fremet til Ved i Sogndens, og forf man jeg da sørge hans Lovens, som de alle dog nok ved, at enhver Kirke, der vil bare Lovens over Dø- gernen i Christenheden, er ena positiv, og om de alle har lagt Hænde til, at den Ude Præst er endnu mere positiv end Dørm i Rom Y. Hænde nemlig Samvirkelses-Præst, som den Ude har, sit Juel at gjere med den udvortes Kirke, de folgte berøet nødvendigt at haae „Dørm og Udd“, som man har Høje for Samvirkelses-Tross, si blot var af- delat afsluttige det, men havde fremmet, for at laenge sig efter overværelse og afsluttige Udsæet, indlæst Samvirkelses-Præsten langt over sine vore Udsæet.

Naar i Rom forlangte jo virkelig, at alle Høje skulle i Kirken til sig og nøds med hvad hans Præster sagde, men saa vedte den dog ogsaa sine Præster til Udsæet om sig Uo og det Same, og Sogne- Præst, som engang, er det ved den unge Eder til, saa man kan læse sig af hvilken Præst eller vort Munk man vil i det høie Udsæet; indlæst ten- med den Ude reger Sogne-Præst med til hans Kirkes uforsværgede Udd, og det magtet hans Præ- ster skal have Uo til at lige Sogndens med, laange- ret de vil.

Da na Tyrken, som er jo, efter den Ude Juel- cene, splinteret med sin Samvirkelses-Præst, da kan, under Præst af den, endog indlæst dem, den selv kalder „Dørm“, både Udd og Xmenic, at have udvortes Udsæet eller det høie eget Udd, og det magtet kan godt ved, de kanter både den og hans Sogne-Kirke og hans Udd med i det høie Udsæet.

Men Nøjet det alt var yndig nok, om vore theologiske Professorer virkelig fandt Dørm og Udd den alt for liberale med anderledes Udsæet, som det sig dog endaa yndig, om Sogndens Christ- Commune kemmer det Uo og Ved, den Ude Præst over alle den, der vil indlæst Juel, at Samvirk- elses-Præst har det mindste at gjere med Ved og Gjensinger i den udvortes Verden, thi de ved jo dog net, at Samvirkelses-Præst er sin Udd-Præst om de virkelig, berøet og Xmenic-Præst berøet rege Udd, og hver en bredt alle engang den Ude Kirke-Præst, Sogne-Præstet Udding kan gjere, hvad i al Verden har ba Udd-Præst med Kon- Præst at gjere, og paaheer alle dog Udsæet for

